

Ὁ πρό ἑωσφόρου ἐκ Πατρός ἀμήτωρ γεννηθείς,
ἐπί τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ.

Ὅθεν ἀστήρ εὐαγγελίζεται μάγοις,
Ἄγγελοι δέ μετὰ ποιμένων ὑμνοῦσι
τόν ἄχραντον τόκον σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

(Κοντάκιον τῆς Συνάξεως τῆς Θεοτόκου).

Κατά τὰς εὐφροσύνους καὶ λαμπροφόρους ἡμέρας τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου ἐορτάζει κατ' ἐξοχὴν ἡ Ἐκκλησία, οὐχ ἥττον ὁμως καὶ ἡ ἀνθρωπότης ὅλη, γεγονός θεῖον καὶ οὐράνιον, ἐξάισιον καὶ θαυμαστόν, ξένον καὶ παράδοξον. Ἐορτάζει τό γεγονός τῆς εἰρηνικῆς ἐπισκέψεως καὶ θεραπευτικῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ Ἐκκλησία διαλαλεῖ τό γεγονός τῆς διὰ σαρκός Ἐπιφανείας τοῦ Θεοῦ εἰς τόν κόσμον. Ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Θεός, ὁ πλάσας τόν ἀνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Αὐτοῦ, ἀνέπλασεν αὐτόν εἰς τό πρό τῆς πτώσεως θεοειδές αὐτοῦ κάλλος διὰ τῆς ὁμοιώσεως Αὐτοῦ αὐτῷ. Ὁ Θεός ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου Αὐτοῦ ἐσαρκώθη, ἐνηνθρώπησε, ἐγένετο ἄνθρωπος. «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰω. 1, 14). Ὁ Θεός διὰ τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς κατὰ σάρκα ἐκ τῆς Ἀειπαρθένου γεννήσεως Αὐτοῦ ἐπὶ Καίσαρος Ὁκταβιανοῦ Αὐγούστου εἰς Βηθλεέμ, ἀνεκαίνισε τόν ἀνθρωπον, ἀνέσυρε αὐτόν ἐκ τοῦ βάθους τῆς πτώσεως καὶ τῆς φθορᾶς αὐτοῦ καὶ ἀνεβίβασεν εἰς τό ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, κατέστησεν αὐτόν «κοινωνόν θείας φύσεως». (Β' Πέτρου 1, 4). Διὰ τὴν προσγενομένην εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τοιαύτην δωρεάν καὶ χάριν ἐν χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ ἡ Ἐκκλησία ψάλλει σήμερον μετὰ τοῦ ψαλμωδοῦ: «λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ,» μετὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ ὃς ἐστὶ Χριστός» καὶ μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ: «ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτήρ ἡμῶν» καί: «Χριστός γεννᾶται δοξάσατε, Χριστός ἐπὶ γῆς ὑψώθητε».

Αὐτόπται μάρτυρες τοῦ ἀνηκούστου μυστηρίου τούτου, τῆς ἐνσάρκου δηλονότι παρουσίας τοῦ Θεοῦ εἰς τόν κόσμον, εἶναι ἡ ὑπουργήσασα τοῦτο, ἥτοι ἡ Ἀειπαρθένος, ἡ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου συλλαβοῦσα, κυφορήσασα, κατὰ σάρκα τεκοῦσα καὶ σπαργανώσασα τόν Χριστόν καὶ Ἰωσήφ ὁ πρεσβύτερος, ὁ συνοδός αὐτῆς ἀπὸ Ναζαρέτ εἰς Βηθλεέμ διὰ τὴν τοῦ Καίσαρος ἀπογραφὴν, ἀπὸ Βηθλεέμ εἰς τὴν εἰς Αἴγυπτον φυγὴν καὶ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν εἰς Ναζαρέτ, ἐξ ἧς καὶ Ναζωραῖος ἐκλήθη. Εἶναι ὡσαύτως ἀπλοῖ ἀγρόται, ποιμένες ἀγραυλοῦντες εἰς τὰ ποιμνία αὐτῶν, προσκληθέντες ἐγγύθεν εἰς θεάν καὶ ἐμπειρίαν τοῦ μυστηρίου δι' ὀπτασίας ἀγγέλων, ψαλλόντων ἐξ οὐρανοῦ τόν ἀγγελικόν ὕμνον: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. 2, 14). Εἶναι ὁμως καὶ θεράποντες τῆς ἐπιστήμης, μάγοι Περσῶν βασιλεῖς, ἐρευνηταὶ τοῦ στερεώματος. Τούτους ἐκάλεσεν μακρόθεν δι' ἀστέρος ὁ οὐρανός ὡς ἀπαρχὴν τῆς ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἵνα ἐκ τῆς εἰδωλολατρίας τῶν ἀστέρων ἔλθωσιν εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης. Καὶ ὄντως, οὗτοι εἰς τό ἀπλοῦν καὶ ἀπέριττον τοῦτο Σπήλαιον εἶδον ἐκστατικοί «βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ» (Λουκ. 2, 16) καὶ ἐπιγινόντες τοῦτο, ἔκυψαν καὶ προσεκύνησαν ὡς τόν Ἐνανθρωπήσαντα καὶ κατὰ σάρκα ἐκ Παρθένου Τεχθέντα Θεόν, προσφέροντες τὰ δῶρα τῆς εὐσεβείας αὐτῶν, «χρυσόν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν» (Ματθ. 2, 11).

Τοιουτοτρόπως διέλαμψεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὁ πλοῦτος τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ πτωχείᾳ τοῦ Σπηλαίου καὶ τῇ εὐτελείᾳ τῶν σπαργάνων. Ὁ Χριστός προσέλαβε τόν ἀνθρωπον ταπεινῶν ἑαυτόν, ἵνα ἐν ἑαυτῷ ἀγίασῃ καὶ δοξάσῃ αὐτόν. «Πλούσιος ὢν ἐπτώχευσεν δι' ἡμᾶς,

ἵνα ἡμεῖς τῇ Ἐκείνου πτωχεῖα πλουτήσωμεν» (Κορ. Β΄ 8, 9). Θεός ὢν ἀληθινός, δυνατός καί κραταιός, περιεβλήθη ἀσθένειαν ἀνθρωπίνης σαρκός καί ἐν τῇ μιᾷ ἐν δύο φύσει θεανθρωπίνη Αὐτοῦ ὑποστάσει «διήλθεν εὐεργετῶν καί ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεός ἦν μετ’ αὐτοῦ» (Πράξ. 10, 38).

Τὴν φιλανθρωπίαν ταύτην τοῦ Θεοῦ κηρύττει ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἡ Ἐκκλησία, τὸ Σῶμα τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος, ἀκολούθως δέ σαρκί Σταυρωθέντος ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας καί ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὴν Ἐκκλησίαν ἀφῆκεν ὁ Χριστός, ἵνα διαιωρίζῃ τὸ εἰρηνευτικόν, διαλλακτικόν, ἀγιαστικόν καί σωστικόν Αὐτοῦ ἔργον εἰς τὸν κόσμον. Αὕτη ἐπιτελεῖ καί κηρύττει τὸ ἔργον Αὐτοῦ εἰς τὰ μέλη αὐτῆς ἀλλὰ καί εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ αὐτῶν ἐκλογῇ δέν δέχονται τὸ μήνυμα τοῦ Ἄρχοντος τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ ἐνεργοῦν ἀσπλάγχχνως καί ἀπανθρώπως ὡς ὁ Ἡρώδης πρὸς τὸν τεχθέντα Βασιλέα καί τὰ νήπια. Οὗτοι ἀκονίζουσι οὐχὶ τὰ ἄροτρα αὐτῶν δι’ ἄρωσιν, οὐχὶ τὰ δρέπανα διὰ θερισμόν ἀλλὰ τὰς μαχαίρας πρὸς ἀλληλοσπαραγμόν. Δαπανοῦν τὸν πλοῦτον τῶν ἀποθεμάτων τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ εἰς συμβατικούς καί μὴ συμβατικούς ἐξοπλισμούς καί πολέμους, θυσιάζουσι ἑκατόμβας ἀθῶν ἀνθρώπων διὰ θηριωδῶν τρομοκρατικῶν ἐνεργειῶν εἰς τὸ ὄνομα μάλιστα τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ἐν ἀγάπῃ διαλέγεται καί πρὸς αὐτούς. Διδάσκει εἰρήνην τοῖς ἐγγύς καί τοῖς μακρὰν. Ἀγιάζει τοὺς ἀνθρώπους, ἡμερώνει τὰ ἦθη αὐτῶν, παραμένει ὄσας καί παράδεισος καί ὀρατὴ φανέρωσις τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Φιλανθρώπως συμμερίζεται τὰ πνευματικά καί ὑλικά ἀγαθὰ αὐτῆς μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Διωκωμένη ἀνέχεται, συκοφαντούμενη συγχωρεῖ καί προσεύχεται. Καλεῖ πάντας λέγουσα: «ἔρχου καί ἴδε» (Ἰω. 1, 46).

Τοῦτο πράττει καί ἡ Σιωνίτις Ἐκκλησία ἐπὶ τῶν ἁγίων Τόπων, ἡ φυλάσσοῦσα πάντας τούτους καί δὴ τὴν Κωνσταντινίαν καί Ἰουστινιάνειον Βασιλικὴν τῆς Γεννήσεως ἐν Βηθλεέμ. Προσεύχεται ἀπὸ τοῦ θεοδέγμονος Σηλαίου ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εἰρήνης τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καί τῆς Ἁγίας Γῆς καί ὑπὲρ προόδου, προκοπῆς, θείας εὐλογίας καί σωτηρίας τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν τῶν Χριστουγέννων, πρὸς δόξαν τοῦ σαρκί Τεχθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ Πατρὸς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Βηθλεέμ, ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2017

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄
Πατριάρχης Ἱεροσολύμων